

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202859
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5318202859.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v spore žalobkyne O. Y., V.. X.XX.XXXX, L. XXX, XXX XX V. P., zast. JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42256593, proti žalovanému Y., T..I..N., Y. XX, XXX XX P., S.N.: XX XXX XXX, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 200 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: V nadväznosti na § 212 ods. 2 CSP, § 216 ods. 2 CSP sa súd cítil byť viazaný rozsudovým návrhom, že žalovaný má zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 € a nahradiť trovy konania.

2. Aké tvrdenia produkovala žalobkyňa v žalobe: V žalobe zo dňa 17.10.2018 žalobkyňa žiadala zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie 200 € na tom skutkovom základe, že uzavrela so žalovaným dňa 9.2.2013 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy jej žalovaný poskytol úver 700 €. Uvedená úverová zmluva bola rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 5C/259/2015 určená v celom rozsahu za neplatnú. Žalovaný bol zaviazaný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie 614 € s 5,5 % úrokom z omeškania ročne, teda k vydaniu sumy, ktorú zaplatila žalobkyňa nad rámec poskytnutého úveru 700 €, keďže zmluva úverová bola neplatná. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobkyňa splnila všetky podmienky pre uplatnenie tohto nároku. Preukázala porušenie povinnosti veriteľom - žalovaným, úspešne uplatnila na súde porušenie týchto povinností a existuje aj príčinná súvislosť. Priznanie nároku nevyžaduje preukázať reálnu ujmu, ale možnosť vzniku ujmy, čo žalobkyňa preukázala. V danom prípade škoda žalobkyni nielen že hrozila, ale aj vznikla reálne. Pri čestnom a odbornom postupe žalovaného pri vyhotovovaní zmluvy by majetkové práva spotrebiteľky - žalobkyne neboli ohrozené, nebolo by do nich zasiahnuté. Veriteľovi patrí odplata, avšak veriteľ porušil kogentné ustanovenia zákona. Zmluvu so spotrebiteľom uzavrel v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Spotrebiteľka

tak bola objektívne uvedená do omylu. Bola nesprávne informovaná. Bola nútená plniť finančné prostriedky na účet žalovaného, na ktoré zo zákona nemal žiaden zákonný nárok. Musela podstúpiť súdne konanie za účelom ochrany svojich práv a napriek svojmu nezákonnému postupu sa odmietol mimosúdne dohodnúť. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia za túto ujmu vyčíslila žalobkyňa sumou 200 €. Odvodila ju od výšky úveru, morálnej a majetkovej ujmy. Išlo o ujmu, ktorá hrozila žalobkyňa v súvislosti s nezákonnou odplatom úveru, ktorú žalovaný od nej požadoval, hoci na ňu nemal nárok. Úver bol poskytnutý vo výške 700 €, odplatu požadoval vo výške 680 €, skutočne spotrebiteľka zaplatila 600 €. Preto v takom rozsahu bolo ohrozené jej právo. Preto primerané zadosťučinenie vo výške 200 € je skutočne primeraným zadosťučinením. Na čl. 35 spisu žalobkyňa doplnila svoje podanie nasledovne. Na argument žalovaného, že žalobca porušil zmluvu a dostal sa do omeškania, žalobkyňa uviedla, že omeškanie bolo spôsobené práve tým, že zmluva obsahovala privysoké splátky úrokov, sadzbu, ktoré odporovali dobrým mravom a neobsahovali dostatok základných informácií o produkte, a preto zmluva bola vyhlásená súdom za neplatnú. Zmluva bola súdom určená z hľadiska práva za neprijateľnú a táto dostala bežného spotrebiteľa do omeškania. Pre neplatnosť zmluvy žalobkyňa ani nebola povinná platiť viac, než si od žalovaného požičala, a preto sa ani do žiadneho omeškania so zaplatením istiny nedostala. Práve opačne, žalovaný si vynucoval nezákonné plnenia, vyvolával neistotu, strach na strane žalobkyne. Viacnásobne porušil zmluvné povinnosti žalovaný. Žalobca preto nemohol zmluvu porušiť. Námietky, ktoré produkuje žalovaný, mal uplatniť v konaní, predmetom ktorého bolo určenie neplatnosti zmluvy. Nesporné teda je, že zmluva bola určená za neplatnú, išlo o formulárovú zmluvu. Žalobkyňa preplatila istinu úveru. Napriek snahe žalobkyne sa nechcel žalovaný so žalobkyňou mimosúdne dohodnúť. Bola nútená podstúpiť súdne konanie, odvolacie konanie a v konečnom dôsledku bola úspešná. Žalobkyňa nemohla disponovať s finančnými prostriedkami, ktoré v súlade so zákonom žalovanému vôbec nepatrili. Žalobkyňa nemôže byť procesne zodpovedná za výsledok konania v časti výšky zadosťučinenia, ktorý závisí od úvahy súdu (v reakcii na tvrdenia žalovaného čo do náhrady trov súdneho konania).

3. Aké dôkazy žalobkyňa k žalobe pripojila, aký skutkový stav súd nimi mal zistený: Čl. 4 rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/116/2017 zo dňa 26.9.2017.

4. Aké tvrdenia produkoval žalovaný: Žalovaný vo vyjadrení na čl. 25 spisu uviedol. Okrem úspešnosti v konaní je povinný súd zohľadniť aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané zadosťučinenie prichádza do úvahy len vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak. Žalobkyňa odpočiatku neplatila splátky, ignorovala výzvy, nepožiadala o posun splátkového kalendára. Ku sporom nemuselo dôjsť, ak by riadne platila splátky. Žalovaný rešpektoval rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 5C/259/2015 a priznal žalobkyňi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bezpoplatkovosť sa vzťahuje na úroky a poplatky dojednané v zmluve o úvere. Nevzťahuje sa na zákonný úrok z omeškania (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Primerané zadosťučinenie 200 € nie je primerané. Žalobkyňa porušila zmluvné povinnosti. Výška nie je riadne odôvodnená.

5. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu: Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z pripojeného spisu sp. zn. 5C/259/2015 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 5C/259/2015-68 zo dňa 1.2.2016 súd rozhodol tak, že určil, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.2.2013 je neplatná a žalovaný je povinný vydať navrhovateľke ako spotrebiteľke bezdôvodné obohatenie vo výške 614 € s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 614 € od 13.1.2016 do zaplatenia. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/116/2017-102 zo dňa 26.9.2017 Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Čadca v celom rozsahu potvrdil. V nadväznosti na § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 129/2010 Z. z. mal súd preukázané všetky podmienky uplatneného nároku žalobkyne ako spotrebiteľky na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia. Mal preukázané, že žalovaný porušil povinnosť veriteľa, uzavrel úverovú spotrebiteľskú zmluvu v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona a žalobkyňa - spotrebiteľka toto porušenie úspešne uplatnila na súde a dosiahla určenie neplatnosti zmluvy a vydanie bezdôvodného obohatenia. V tomto smere existuje právoplatný rozsudok a prekážka právoplatne rozhodnutej veci bráni tomu, aby súd nanovo skúmal porušenie povinnosti a platnosť alebo neplatnosť právneho úkonu. Vychádza z právoplatného rozsudku okresného súdu a odvolacieho súdu. Preto argumentácia žalovaného smerujúca k tomu, či žalovaný porušil svoje zákonné povinnosti a či

došlo k úspešnému uplatneniu na súde, súd nanovo nepreskúmaval, považoval ich za nezákonné, v rozpore s prekážkou res iudicata, teda právne irelevantné. Z hľadiska žalobkyne mal tieto podmienky za preukázané. Taktiež mal za to, že vzhľadom k tomu, že žalovaný ako veriteľ neustále vyzýval žalobkyňu ako spotrebiteľku k zaplateniu nezákonných poplatkov, úrokov, zmluvných pokút, dôvodne žila žalobkyňa v strachu o svoju existenčnú situáciu, ktorú žalovaný takýmto spôsobom nezákonne ohrozil. Aj keď žalobkyňa ako spotrebiteľka aj z ekonomického, aj z právneho hľadiska je vo vzťahu k žalovanému v nevýhode, bola nútená sa brániť súdnou cestou nezákonnému postupu žalovaného. Dobrovoľne žalovaný nebol ochotný sa mimosúdne so žalobkyňou dohodnúť. Tým žalobkyňu opakovane vystavil neistote, strachu, ďalším nákladom v príčinnej súvislosti so súdnymi konaniami. Za situácie, kedy úver bol vyhlásený právoplatným spôsobom za bezúročný a bez poplatkov, potom súd vychádzal z toho, že úver, ktorý bola povinná žalobkyňa zaplatiť, predstavoval sumu 700 € a ku dňu rozhodovania súdu táto suma bola nielen že zaplatená, ale preplatená o 600 €. Vo vzťahu k tomu suma 200 € je podľa názoru súdu primerané zadosťučinenie, ktoré žalobkyňi prináleží vzhľadom na majetkovú ujmu, ktorá jej nezákonným postupom žalovaného hrozila. Bola nútená súdnou cestou chrániť svoju existenčnú úroveň a svoj majetok, pretože žalovaný postupoval v rozpore so zákonom a bez súdneho konania by sa nebola žalobkyňa domohla svojho práva na ochranu svojho majetku, keďže žalovaný sa odmietol mimosúdne pokonať. Súd dospel k záveru, že nemožno považovať za pravdivé tvrdenie žalovaného, že neplnila odpočiatku žalobkyňa svoje zmluvné povinnosti. Opakovane súd uvádza, že vychádzal zo stavu ku dňu rozhodnutia a nie zo stavu ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. Ku dňu rozhodnutia je zrejmé, že zmluva bola neplatná. Preto bola určená za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Skutočne poskytnutý úver žalobkyňa zaplatila. Nemožno konštatovať, že bola v omeškaní s nezákonnými úrokmi, s nezákonnými poplatkami. Stotožnil sa súd s tvrdením žalobkyne, že práve pre nezákonné úroky, nezákonné poplatky nebola schopná žalobkyňa - spotrebiteľka dlh splácať. Bola žalovaným uvedená do omylu o skutočných povinnostiach žalovanej - spotrebiteľky. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 €.

6. Trovy konania: Úspešnou stranou konania je žalobkyňa, a to v rozsahu 100 %. V rozsahu 100 % súd priznal žalobkyňi právo na náhradu trov konania v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.